

Itä- ja Pohjois-Suomen EU-kärkitavoitteet

Itä- ja Pohjois-Suomen muodostavat Etelä-Savon, Kainuun, Keski-Pohjanmaan, Lapin, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Pohjanmaan ja Pohjois-Savon maakunnat.

Itä- ja Pohjois-Suomen maakunnissa kasvavat suomalaisen elämän edellytykset. Alueellamme osataan hyödyntää luontoa ja luonnonvarojamme kestävällä tavalla. Olemme kehittäneet ratkaisuja ja luomme uutta teknologiaa, tuotteita ja palveluja kansainvälisille markkinoille. Meillä on korkeatasoista tutkimusta ja koulutusta.

Tavoitteemme ovat koko Suomen tavoitteita. Olemme tehokkaasti käyttäneet aluekehittämisresursseja ja saaneet aikaan myönteistä kehitystä. Investoinnit Itä- ja Pohjois-Suomeen lisäävät kansallista turvallisuutta.

Olemme kirjanneet tähän Itä- ja Pohjois-Suomen maakuntien keskeisimmät viestit EU-vaaleihin ja tulevien europarlamentaarikkojen työhön.

Alue- ja rakennepolitiikka (koheesiopolitiikka)

EU:n alue- ja rakennepolitiikalla tasataan alueiden välisiä kehityseroja. Harva asutus, pitkät etäisyydet ja kylmä ilmasto ovat Itä- ja Pohjois-Suomen pysyviä kehityshaittoja. Tämän takia Itä- ja Pohjois-Suomen muusta Suomesta poikkeavasta tukitarpeesta on sovittu Suomen vuoden 1994 EU-liittymissopimuksessa. Itä- ja Pohjois-Suomen harva asutus ja sen negatiiviset vaikutukset aluekehittämiseen on tärkein kriteeri koko Suomen saamalle EU-rahoitukselle. Onkin syytä huolehtia siitä, että Itä- ja Pohjois-Suomen EU-liittymissopimuksen mukaisen erityisasema tulee huomioida EU:n tulevan ohjelmakauden 2028+ -linjauksissa.

Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyssodan vaikutukset näkyvät alueemme kehittämisen pitkäaikaisina haasteina. Itä- ja Pohjois-Suomen elinvoiman ja kokonaisturvallisuuden varmistaminen pitää painokkaasti huomioida, kun kehitetään EU:n politiikkavälineitä ja kohdennetaan resursseja.

Itä- ja Pohjois-Suomen elinvoimaisuuden turvaaminen on koko Suomen etu.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- Pohjoisten harvaanasuttujen alueiden erityisrahoituksen (NSPA-erityistuki) turvaaminen on tärkeää alueiden kehityserojen tasaamisessa.
- Suomeen tulevan EU:n alue- ja rakennepolitiikan rahoituksen nykytason säilyttämisen kannalta on tärkeää, että harvan asutuksen yleiskriteeri säilyy edelleen tuen laskentakriteerinä. NSPA-erityistuki ja harva-asutuksen yleiskriteeri tuovat yli puolet Suomen saamasta kokonaistuesta.
- Venäjän Ukrainaan kohdistamalla hyökkäyssodalla on pitkäkestoisia vaikutuksia Itä- ja Pohjois-Suomen kilpailukykyyn, elinkeinoihin, investointeihin, kehittämiseen sekä logistiisiin tarpeisiin. EU:n on huomioitava EU:n itärajan tilanne, käsittäen koko Itä- ja Pohjois-Suomen, elinvoimaisuuden tarpeet.
- Itä- ja Pohjois-Suomella on paljon annettavaa koko EU:lle: korkea osaaminen, vahvat teollisuudenalat sekä luonnonvarat ja niiden kestävä hyödyntäminen. Jotta nämä vahvuudet voidaan täysimääräisesti hyödyntää, EU:n aluekehitysvarat ovat välttämättömiä Itä- ja Pohjois-Suomelle hyvän kehityksen varmistamiseksi.

- Valtakunnallisen toteutuksen sijaan kehittämistoiminnan tulee edelleen olla aluelähtöistä.
- EU:n tulee huolehtia koheesiorahoituksen riittävästä tasosta, jotta sillä kyetään vähentämään alueiden välisiä kehityseroja ja jälkeenjääneisyyttä sekä tukemaan alueiden vahvuuksia.

Metsäpolitiikka

Itä- ja Pohjois-Suomen pinta-alasta 77 % on metsää ja alue kattaa koko Suomen metsävaroista 60 %. Kestävä metsien käyttö tukee alueen elinvoimaisuutta. Metsäsektorilla on merkittävä aluetaloudellinen vaikutus Itä- ja Pohjois-Suomen maakunnissa. Toimialan kilpailukyvyyn vahvistamisessa on oleellista kehittää tuotantorakenteita, joilla luodaan korkeamman jalostusasteen tuotteita ja vaihtoehtoja fossiilisista polttoaineista jalostetuille tuotteille.

Useat metsiin liittyvät EU:n politiikkatoimiehdotukset ovat vielä käsittelyvaiheessa lopullisen sisällön ja tulkintojen osalta. Itä- ja Pohjois-Suomen kannalta on keskeistä vaikuttaa sääntelyn muodostamiseen niin että IP-alueen metsien erityispiirteet ja olosuhteet huomioidaan esitysten vaikutustenarvioinnissa ja toimeenpanossa. Esimerkiksi ennallistamistoimenpiteitä tulee arvioida maankäytön muutoksesta aiheutuvien vaikutuksien osalta. Useisiin EU:n metsiä koskeviin tavoitteisiin sisältyy myös lisääntyvä luonnontilaisten ja vanhojen metsien suojeleminen, joka kytkeytyy metsäteollisuuden raaka-aineen saantiin. Itä- ja Pohjois-Suomelle merkityksellistä on myös sääntely koskien puuperäistä bioenergiaa ja hiilivarastoina toimivan puurakentamisen näkeminen osana ilmastokestäviä ratkaisuja.

Hiilineutraaliustavoitteiden saavuttaminen edellyttää keskustelua niin metsien hiilinielujen vahvistamisesta, hakkuumäärien optimoimisesta sekä metsänhoidon suosituksista metsien monimuotoisuuden parantamiseksi. Ekosysteemipalvelujen ja hiilikompensaatioiden EU-tason sääntelyn kehittämistä tulee tukea osana toimenpiteitä, joilla voidaan vahvistaa metsien hiilinieluja ja turvata luonnon monimuotoisuus.

Pohjoiset metsät tukevat vihreää siirtymää Euroopan laajuisesti.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- Itä- ja Pohjois-Suomen metsiin liittyvää osaamista tulee hyödyntää jatkossakin osallistumalla aktiivisesti ja ennakoivasti EU:n metsiä koskevaan päätöksentekoon. Lainsäädäntöehdotuksien valmistelussa tulee varmistaa, että IP-alueen metsämaiden erityispiirteet ja metsäsektorin aluetaloudellinen merkitys ovat huomioitu.
- Metsien monikäyttöisyys on keskeistä ilmastotavoitteiden saavuttamisessa ja luonnon monimuotoisuuden turvaamisessa.
- Bio- ja kiertotalouden ratkaisut sekä metsäteollisuuden tuotteiden jalostusasteen nostaminen ovat oleellinen osa metsäsektorin kestävyden ja kilpailukyvyyn vahvistamisessa.

Ilmastopoliittika

EU:n ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttää yhteiskunnan eri toimijoiden kestävyiden kehittämistä. Nykyisen komission toimikauden aikana on julkaistu useita lainsäädäntöä uudistavia aloitteita, joilla pyritään vihreän siirtymän edistämiseen. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman teollisuussuunnitelman puitteissa EU:n yhtenä merkittävänä tavoitteena on teollisuuden päästöjen vähentäminen. Tavoitteen toteuttaminen vaatii käytäntöjä muuttavia investointeja esimerkiksi hiilenpoiston teknologian kehittämiseen ja materiaalien kierrätyksen ja sivuvirtojen hyödyntämisen lisäämiseen liittyen.

EU:n ilmastopoliittikkaa tulee suunnitella ja toteuttaa vuorovaikutteisesti ja tasapainoisesti hyödyntäen kansallista ja alueellista osaamista sekä alueiden välistä yhteistyötä. Lähtökohtaisesti tulee varmistaa edellytykset investointien toteuttamiselle esimerkiksi vahvistamalla kansallista sähkökantaverkkoa, jotta vihreää siirtymää voidaan edistää Itä- ja Pohjois-Suomessa. Vihreän siirtymän investoinneissa tulee myös huomioida maankäytön tasapainoinen kehittäminen ja resurssitehokkuus hyödyntämällä alueella olemassa olevaa infrastruktuuria.

Tulevalla EU:n toimikaudella tulee varmistaa aluenäkökulman huomioiminen ilmastotavoitteita tukevan lainsäädännön toimeenpanossa. Elinkeinotoiminnan kestävyiden kehittämisessä on huomioitava alueiden kokonaiselinoima ja toimialojen aluetaloudelliset ja -sosiaaliset merkitykset. Tulevien lainsäädäntöehdotusten tulee myös vahvemmin pyrkiä sääntelyn yksinkertaistamiseen, jolla tuetaan koko EU:n kilpailukyvyyn ja omavaraisuuden vahvistamista.

Ilmastotavoitteiden saavuttamista edistetään alueiden vahvuuksia hyödyntämällä.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- EU:n ilmastopoliittikan tulee olla johdonmukaista ja pitkäjänteistä, millä varmistetaan vihreän siirtymän edellyttämien merkittävien investointien toteutuminen.
- EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista edellyttävien energiateknologioiden ja –infrastruktuurin, kuten uusiutuvan energian ja hiilidioksidin talteenoton teknologian kehittämistä ja käyttöönoton lisäämistä tulee tukea alueelliset olosuhteet huomioiden.
- Ilmastotavoitteiden edistäviä hankkeita tulee arvioida ja toteuttaa huomioiden tasapainoisuus maankäyttötarpeiden yhteensovittamisessa ja hyödyntäen alueiden kärkiosaamista.
- Kiertotalouden edistäminen on keskeinen osa vihreää siirtymää edellyttävien materiaalien riittävyyden varmistamisessa ja uusien raaka-aineiden hyödyntämisen vähentämisessä.

Liikenne- ja logistiikka

EU:n liikennepoliittikan tavoitteena on varmistaa ihmisten ja tavaroiden sujuva, tehokas, turvallinen ja vapaa liikkuvuus kaikkialla EU:ssa integroitujen liikenneverkkojen ja kaikkien kuljetusmuotojen (maantie-, rautatie-, vesi- ja lentoliikenne) avulla. Sen tavoitteena on tarjota tehokkaita, turvallisia ja ympäristöystävällisiä liikkumiskäytösuunnitelmia EU:ssa ja luoda edellytykset kilpailukykyiselle teollisuudelle, joka luo kasvua ja työpaikkoja. EU:n ja Suomen kokonaisturvallisuuden ja huoltovarmuuden kannalta on tärkeää, että liikennepoliittikalla ja -rahoituksella pystytään tukemaan myös Itä- ja Pohjois-Suomen saavutettavuutta.

Kattava liikenneinfrastruktuuri Itä- ja Pohjois-Suomessa on huoltovarmuuden kannalta välttämätöntä.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- Suomen ja EU:n kokonaisturvallisuuden kannalta on olennaisen tärkeää, että Itä- ja Pohjois-Suomen liikenneinfrastruktuuria kehitetään vastaamaan geopolittisen muutoksen ja NATO-jäsenyyden mukanaan tuomia tarpeita.
- EU-rahoitusta on hyödynnettävä niin, että Itä- ja Pohjois-Suomen saavutettavuutta parannetaan ja huoltovarmuus turvataan oikein kohdennetuilla väyläinvestoinneilla.

Tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiopolitiikka (TKI)

Teollisuuspolitiikan merkitys Euroopan kilpailukyvyyn vahvistajana on korostunut meneillään olevalla ohjelmakaudella 2021–2027, mikä on haastanut tutkimuspolitiikan perinteisiä lähtökohtia. Etenkin alueidenvälisen ja ekosysteemien välisen yhteistyön rahoitus on osin pirstaloitunut, mikä vaikeuttaa olemassa olevien mahdollisuuksien hyödyntämistä. Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman tulee mahdollistaa rahoitushakuja, jotka kattavat kokonaisia alueellisia ja paikallisia ekosysteemejä niiden kaikkine toimijoineen.

TKI-politiikan ja koheesipolitiikan lähtökohdat eroavat toisistaan, mutta ne voivat tukea samojen tavoitteiden saavuttamista toisiaan täydentävällä tavalla. [Itä- ja Pohjois-Suomen yhteisen älykkään erikoistumisen strategian](#) painopisteet ovat puhtaat ratkaisut, digitalisaation hyödyntäminen ja kestävä palvelutuotanto. Nämä pitävät sisällään laajan joukon erilaisia osaamisalueita ja on tärkeää, että näihin teemoihin on tarjolla eurooppalaista TKI-rahoitusta ja muuta alueidenvälistä yhteistyötä edistävää rahoitusta myös jatkossa. Koheesipolitiikan ja TKI-politiikan rahoitusvälineiden synergioiden edistämisen tulee olla strategista ja tarjota myös konkreettisia malleja.

Muutokset geopolitiikassa korostavat esim. turvallisuuteen liittyviä tutkimusteemoja, mutta myös tarvetta huomioida arktinen alue vahvemmin eurooppalaisessa TKI-politiikassa. Ilmastonmuutoksen ohella arktista koskevaa tutkimusta tulee yhä enemmän suunnata monitieteisesti ihmisenäkökulmiin. Ilmasto lämpenee arktisella alueella jopa neljä kertaa muuta maapalloa nopeammin ja muutos vaikuttaa dramaattisesti arktisella asuvien ihmisten, erityisesti alkuperäiskansojen, mahdollisuuksiin ja elinolosuhteisiin. Näiden ihmisten näkökulmat tulee huomioida tutkimusrahoituksessa kattavammin: paras tieto arktisen olosuhteista on arktisella.

Itä- ja Pohjois-Suomen merkittävien luonnonvarojen kestävä hyödyntäminen yhdessä korkealaatuisen tutkimuksen, innovaatiomyönteisen teollisuuden sekä testaamista ja pilotointia tukevan sijainnin kanssa tekevät alueesta eurooppalaisittain keskeisen toimijan Yhdistyneiden Kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteiden sekä Euroopan vihreän siirtymän kannalta.

Euroopan vihreä siirtymä tehdään kestävästi pohjoisessa.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- TKI-politiikan tulee muodostaa kokonaisuus, joka tukee perustutkimusta, soveltavaa tutkimusta sekä innovaatiotoimintaa. Eurooppalaisen tutkimusalueen rakentumista tulee edistää jatkossakin.
- On tärkeää, että TKI-politiikka huomioi aluekehittämisen ja alueidenvälisen yhteistyön sekä älykkään erikoistumisen näkökulmat ja vahvistaa synergiaa näiden sekä eurooppalaisen tutkimus- ja innovaatorahoituksen välillä.

- Venäjän hyökkäyssodan seurauksena muuttunut geopoliittinen tilanne koskee merkittäväällä tavalla Itä- ja Pohjois-Suomea. Muuttunut tilanne tulee tunnistaa ja ottaa huomioon nykyistä kattavammin eurooppalaisessa tutkimus- ja innovaatiopolitiikassa ja -rahoituksessa.
- Arktisen alueen merkitys on kasvanut ja aluetta tulisi tarkastella eurooppalaisessa TKI-politiikassa holistisesti, painottaen poikkitieteellisen tutkimuksen ja innovaatiotoiminnan merkitystä. Laajempi näkökulma linkittää eurooppalaisen tutkimus- ja innovaatiopolitiikan myös paremmin EU:n arktiseen politiikkaan. TKI-politiikassa tulee ottaa vahvemmin huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset arktisella asuvien ihmisten elinolosuhteisiin.
- Itä- ja Pohjois-Suomi on merkittävä toimija Euroopan vihreän siirtymän ja digitalisaation edistämisessä sekä Euroopan omavaraisuuden vahvistamisessa mm. kriittisten ja strategisten raaka-aineiden ja mineraalien osalta. Vahvuuksien hyödyntämisen tueksi tarvitaan kohdennettua rahoitusta.

Koulutuspolitiikka ja osaava työvoima

Osaavan työvoiman tarpeet eivät rajoitu ainoastaan korkeasti koulutettuihin huippuosajiin, vaan koskevat eri aloja. Työvoimaa tarvitaan myös esim. rakennusalalle, sosiaali- ja terveydenhuoltoon, teollisuuteen ja logistiikka-alalle. Laajan näkökulman tulee olla mukana keskustelussa eurooppalaisista ratkaisuista.

Komissio on nostanut Itä- ja Pohjois-Suomen esimerkiksi alueesta, johon nuorempien ikäluokkien poismuutto saattaa vaikuttaa merkittävästi tulevaisuudessa. Haasteen ratkaisemisessa tarvitaan niin kansallisia, alueellisia kuin EU-tasonkin toimia. Eurooppalaiset aloitteet kuten [Talent Booster Mechanism](#) ja EU:n osaajareservi ovat tärkeitä välineitä sekä alueiden tukemisessa että eurooppalaisten ratkaisujen etsimisessä. Osaavan työvoiman saatavuuteen liittyvät kysymykset linkittyvät vahvasti myös turvallisuusnäkökulmiin: elinvoimaiset ja asuttuina pidetyt alueet vahvistavat koko Suomen kansallista turvallisuutta.

Itä- ja Pohjois-Suomessa toimii kolme yliopistoa (Itä-Suomen yliopisto, Oulun yliopisto, Lapin yliopisto), seitsemän ammattikorkeakoulua (Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu, Savonia-ammattikorkeakoulu, Karelia-ammattikorkeakoulu, Kajaanin ammattikorkeakoulu, Centria-ammattikorkeakoulu, Oulun ammattikorkeakoulu, Lapin ammattikorkeakoulu) sekä kolme yliopistokeskusta (Kajaanin yliopistokeskus, Kokkolan yliopistokeskus Chydenius, Mikkelin yliopistokeskus). Alueen korkeakoulut tekevät tiivistä yhteistyötä erityisesti maakuntiensä työelämän ja työnantajien sekä esim. ammatillisen toisen asteen kanssa.

Koulutus, tutkimustoiminta ja uusien työpaikkojen luominen tukevat keskeisesti osaajien houkuttelua ja vahvistavat pitovaikutusta. Koulutusta ja tutkimustoimintaa ei tule käsitellä toisistaan irrallisina: eurooppalaista tutkimusalueetta ja eurooppalaista koulutusalueetta tulee kehittää rinnakkain ja vahvistamalla niiden keskinäistä vuorovaikutusta. Koulutuksen osalta on tärkeää tunnistaa myös jatkuvan oppimisen merkitys ja tukea tähän liittyviä mahdollisuuksia. Eurooppalaiset yliopistoallianssit ovat merkittävä aloite ja niissä on mukana useita Itä- ja Pohjois-Suomen korkeakouluja. Aloitetta on tärkeää tukea siten, että sillä kyetään luomaan aitoa lisäarvoa korkeakouluille ja että tätä kautta voidaan rakentaa laa-alaisesti pohjaa yhteistyölle.

Itä- ja Pohjois-Suomessa on tilaa osaamiselle ja osaajille.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- Osaavan työvoiman saatavuus on yleiseurooppalainen haaste, joka koskee merkittäväällä tavalla myös Itä- ja Pohjois-Suomea. On tärkeää tukea keinoja, joilla edistetään alueiden edellytyksiä houkuttella ja kouluttaa tarvitsemaansa työvoimaa sekä vahvistaa pitovoimaansa.
- Osaavan työvoiman saatavuudessa tulee edistää eurooppalaisia ratkaisuja sekä tunnistaa alueelliset erityispiirteet.
- Eurooppalaisella koulutuspolitiikalla tulee tukea alueita osaavan työvoiman haasteiden kohtaamisessa ja ratkaisemisessa.
- Eurooppalainen korkeakouluyhteistyö ja yliopistoallianssit luovat mahdollisuuksia sekä koulutus- että tutkimusyhteistyöhön. Aloitetta on tärkeää edistää siten, että se luo aitoa lisäarvoa korkeakouluille.

Maatalous

EU:n yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on mm: tukea maataloustuottajia ja parantaa maatalouden tuottavuutta, torjua ilmastonmuutosta ja tukea luonnonvarojen kestävää hyödyntämistä, varmistaa viljelijöille riittävä, kannattavan elinkeinotoiminnan mahdollistava oikeudenmukainen toimeentulo, säilyttää maaseutualueet, sekä pitää maaseudun elinkeinoelämä vireänä. Maatalouspolitiikalla on keskeinen rooli EU:n ja Suomen elinvoiman ja huoltovarmuuden ylläpidossa. Elintarvikeomavaraisuutta tulee vahvistaa ja samalla huolehtia siihen vaadittavien tuotantopanosten saatavuudesta myös poikkeusoloissa.

Maatalouden ja maaseutujen elinvoima on turvattava.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- EU:n maatalouspolitiikan rahoitus on turvattava Suomessa. Tässä on huomioitava niin maatalouden kehittämisrahoituksen riittävyys, kuin yleisesti maatalouden rahoituksen tason säilyminen EU:n laajentuessa.
- EU:n maatalouspolitiikassa on huomioitava geopolittisen tilanteen luoma tarve huolehtia huoltovarmuudesta ja strategisesta omavaraisuudesta, mukaan lukien investoinnit kilpailukykyyn ja saavutettavuuteen.

Teollisuuspolitiikka

EU:n teollisuuspolitiikan tavoitteena on Euroopan kilpailukykyyn, kestäväen kasvun ja työllisyyden parantaminen. Teollisuuspolitiikka liittyy läheisesti useisiin EU:n politiikkasektoreihin, kuten TKI, kauppa, ympäristö, työllisyys, puolustus jne. Teollisuuspolitiikan avulla luodaan yrityksille suotuisaa toimintaympäristöä, sekä tuetaan rakennemuutoksiin sopeutumisessa.

Kriittiset raaka-aineet ovat välttämättömiä useille strategisille aloille mukaan lukien nettonolla- ja digitaalinen teollisuus sekä puolustus-, ilma- ja avaruusalat. EU:n kriittisten raaka-aineiden asetusehdotuksen myötä kaivannaisalan kehittäminen luo kestäväen kasvun mahdollisuuksia Itä- ja Pohjois-Suomeen samalla tukien EU:n omavaraisuuden ja kilpailukykyyn lisäämistä. Kehityksen edellytyksenä on suotuisan toimintaympäristön varmistaminen, jossa lainsäädäntö luo varmuutta merkittäville investoinneille ja edistää lupaprosessien sujuvoittamista. Kaivannaishankkeiden suunnittelun ja toteuttamisen tulee huomioida osallistava vaikutustenarviointi ja tavoitteet kiertotalouden edistämiseen.

Raaka-aineiden keräys- ja kierrätysvelvoitteiden määrittäminen EU-tasolla voi tukea kestävämpien toimintamallien käyttöönottoa ja lisätä alan houkuttelevuutta ja kilpailukykyä. EU:n toimilla mm. asetetaan selkeät toimintaprioriteetit alan kehittämiseksi, viitearvot kierrätyksen parantamiseen ja luodaan pohjaa investoimiselle tutkimukseen, innovaatioihin ja osaamiseen. Kaivannaisalan tutkimus- ja kehittämistyön tukeminen on keskeinen osa alueiden välisen kaivannaisalan ekosysteemin kehittämistä.

Itä- ja Pohjois-Suomi tuo merkittävää lisäarvoa EU:n kasvulle ja kilpailukykyille.

Itä- ja Pohjois-Suomen kärkiviestit

- EU:n kriittisten teknologioiden ja teollisuusalojen kilpailukykyä on kehitettävä alueiden kannalta tasapuolisesti ilman valtiontuilla kilpailua.
- EU:n vihreä siirtymä tarjoaa Itä- ja Pohjois-Suomelle laajat mahdollisuudet osaamisen ja työllisyyden kehittämiseen.

Euroopan parlamentin työskentelyn vaikutus maakunnissa

Euroopan parlamentti on tärkeä EU-toimielin alueiden ja kuntien kannalta. Se tekee lainsäädännön päätökset useilla politiikkasektoreilla yhdessä neuvoston kanssa. EU lainsäädännöllä onkin merkittävä rooli jäsenvaltioissa. Arvioiden mukaan n 45 % kunnanhallitusten päätösasioista liittyy suoraan tai välillisesti EU-säädöksiin. Euroopan parlamentin lainsäädäntötyö tehdään pääasiassa valiokunnissa, joiden mietinnöillä vaikutetaan lopullisiin päätöksiin. Valiokuntatyöskentelyllä voidaan vaikuttaa vahvasti niihin asioihin, joiden vaikutus näkyy nimenomaan alue- ja paikallistasoilla. On erittäin tärkeää, että Suomen Euroopan parlamentin jäsenet hakeutuvat sellaisiin valiokuntiin, joilla voidaan tukea alueiden ja kuntien hyvinvointia, kilpailukykyä ja elinvoimaisuutta.

Merkittäviä valiokuntia ovat mm.

- Aluekehitys (REGI): alue- ja kaupunkipolitiikka ja EU:n alue- ja rakennepolitiikan rahoitus ja lainsäädäntö
- Teollisuus-, tutkimus- ja energia (ITRE): Pk-yritysasiat, tutkimus- ja innovaatio-ohjelma Horisontti 2020, energiapolitiikka
- Maatalouden ja maaseudun kehittäminen (AGRI): yhteisen maatalouspolitiikan suunnittelu ja mm. metsätalouspolitiikka
- Liikenne- ja matkailu (TRAN): yhteinen rautatie-, maantie- ja lentoliikennepolitiikka, Euroopan laajuiset liikenneverkot, matkailu
- Ympäristö-, kansanterveys- ja elintarvikkeiden turvallisuus (ENVI): ympäristöpolitiikka ja ympäristönsuojelu, ilma, maaperä, vesistöt, jätehuolto, kierrätys, ilmastonmuutos, biologinen monimuotoisuus, kestävä kehitys, ympäristövahingot
- Työllisyys- ja sosiaaliasiat (EMPL): Sosiaaliturva, Euroopan sosiaalirahasto, ammatillinen koulutus, työntekijöiden ja eläkeläisten vapaa liikkuvuus
- Kulttuuri ja koulutus (CULT): Koulutuksen, nuorison ja urheilun Erasmus + -rahoitusohjelma
- Budjetti (BUDG): EU:n vuotuinen talousarvio, monivuotinen rahoituskehys

